

לים, את הפולשים ואת ציבורי האהדים. כמו תמיד, נהג על פי הכלל התנ"כי: "ובתחבולות עשה מלחמה".

על ההכנות בשטח מדרוז מרסל זוהר: 1.45 אחרי הצות. אני יושב בתוך הי מכונית ומביט אל המטה הכללי של צבא הפולשים הקיצוני שהתבצר בימית. בניי ני המוטל — לנופש מישפחתי שננטש עליידי משרד-השיכון, התמלאו בקיצונים דתיים שבאו ברובם מהתנחלויות בגדה-המערבית כדי לחזק את שורות מתנגדי הנסיגה.

המקום הומה פעילות. גברים ונשים נכני סים ויוצאים ללא הפסקה. עולים למכוני יות מתרוצצים, צועקים, מופיעים מאי שם בחושך, מתאספים בפתח הכניסה הי ראשית, גוררים חבילות, דוחפים מריצות, קוראים האחד לשני בכל רם ושוב געלי מים בחושך.

המחזה נראה כמו הימים האחרונים של העיר פומפיאה. ההבדל הוא שהפעם ארי תם הבונים כאן בונקים נגד חיילי צה"ל יודעים מראש שהמקום עומד להיות מפר-רק. אלא שבטרורם הם משוכנעים ורוצים לשכנע את חבריהם, שהאויב לא יעבור. הם יעצרו אותו.

פגישה

בפח הזבל

ה עייפות נכרה עלי לכמה דקות. כשפתחתי שוב את העיניים ראיתי פרצוף סמוך לחלון המכונית. לא הרגשתי שהוא העמיד כמוני את מכוניתו, מחוץ לאורות פנסיה-רחוב. ליד פחי הזבל. הי איש כמעט שהצמיד את פרצופו אל הי חלון, ואז הכרתי את "הרב" מאיר כהנא — מראה לא מלבב ביותר, בהתחשב בי נסיבות.

"מה אתה עושה פה?" שאל אותי הסקרן דליסט המלווה בשני גברתנים. "באתי לראות איך יפנו אותם מפה," הישבתי.

"זה לא יהיה הלילה, הם יבואו רק בשבוע הבא," פלט הרב כהנא ועזב. הוא מיהר אל הכניסה למוטל, שם עמלו הי נשים וגברים לסיים את הביצורים במיקלט. התרגלתי כבר לראות את המונוק הקיי צוניקיצוני בכל המקומות שבהם נמצאי אים המטורפים שבין המטורפים ועורכים פעולות ראוה. השאלה היחידה היא. איך

לפי אימרתו המפורסמת של מאו טסהי טונג, לוחמי-גרילה הם כדגים השוחים בי מים, כשהמונייהעם הם המים. זה נכון במידה רבה גם לתנועת-התקוממות כמו זו של עוצרייה-הנסיגה. היא יכולה להיות כבירה, אילו זכתה בתמיכת חלק גדול של הציבור. אותה התנועה הצטמקה לממדים עלובים, כאשר תמיכה זו נעלמה.

הדבר משפיע במישרין ועל הצבא. הי מורכב מבני כל שיכבות-הציבור. כאשר אין אהדה למרד בקרב הציבור, אין אהדה כזאת גם בקרב בניו. הסירוב ההמוני למלא פקודה, אשר אנשי התנועה ציפו לה, לא יכול היה להתבש בנסיבות אלה. השחצנות של ראשי התנועה, שהיו בטור"חיים כי אלהים, הממשלה, הרמטכ"ל, הי צבא המונייהעם הם לצידם, התנדפה בי משך עשרה ימים רצופי-כישלונות. הם זכו בפירסומת-חינם רבה באמצעייה-התיקשורת — אך גם ב-1982 פירסומת אינה תחליף להפיכה.

הערמומיות של אריק שרון, שהמצרים התנסו בה פעמים רבות בשדה-הקרב, החניקה את התיקות האחרונות של הי מורדים.

אריק טמן להם מלכודת קלאסית. הוא האשים אותם, מעל דוכן הכנסת, בכוונה וזוגית להפעיל כוח נגד צה"ל, לגרום לי אלימות, לפגוע בביטחון. עסקייה-התנועה ככנסת וראשייה-התנועה בחבליימית הודעקו מייד ותדעו, בועם ובהתרגשות, שמעשים מחפירים כאלה כלל לא עלו על דעתם, ושטענות אריק אינם אלא עלילה-דמם וי דיברייזדון.

בכך חסמו לפני עצמם את הדרך לי פעולה אלימה. אילו נקטו לאחר מכן צעי-דים אלימים, היו מבודדים את עצמם כליל, שהרי הם עצמם הפכו את הכלל "אסור להרים יד ועל חייל יהודי" לחוק מקודש.

בכך הוציאו את עצמם מכלל פעולה. כי בהעדר יכולת להמריד את הצבא ו/או להביא לחבליימית מאות אלפי מפגינים, לא נותרה להם אלא דרך האלימות. בלא אלימות, הפכה תנועתם למישחק של תופי-סל.

זה לא היה סוף-הפוסק. ראשייה-התנועה עדיין קיוו השבוע להצליח בפעם הי באה במקום שנכשלו הפעם. התיקות עדיין לא נגווו. אך אריאל שרון הוסיף לשחק בהם מישחק של חתולה-עכבר —

אריאל מרקד

רבה של העיר ימית, ישראל אריאל, מחולל לעיני צלמים ועיתונאים. הרב, שרץ בבחירות האחרונות לכנסת ברשימתו של מאיר כהנא, התפרסם בשבוע שעבר, כאשר קרא לחיילי צה"ל, שבאו לפנות, להפך את פקודות מפקדיהם מול אנשי התנועה לעצירת הנסיגה.

הסופרמרקט בימית ריק למחצה. חנוך יות רבות סגורות. לעומת זאת, בית-הקפה המרכזי אירופה הקטנה מלא עד אפס מקום. השולחנות מוצבים על המידלכה, ואין להשיג לידם מקום פנוי. בטלנים רבים — מקומיים ואורחים — משתופים בין קפה-בוץ לגלידה.

השמש של הדרום משגעת. לא רחוק נראית שפת-הים המונוחת של ימית. המצי רים יצטרכו לעבוד קשה כדי לנקות את כל הזוהמה שישאירו אחריהם הישראלים.

ימית מוחכה

לצה"ל

ת ושבי חבליימית אינם מתעניינים בי בואם של המצרים. בימית מחכים רק לצה"ל! אחד מנציגי אנשייה-העסקים בימית גילה שקיימת תוכנית סודית של פעולי התנועה לעצירת הנסיגה, לסגירת שערי הכניסה לעיר לפני הצבא הישראלי. פשוט יחסמו את השערים. אותם המדמים עצמם לחסידיו של אלעזר בן-יאיר במצדה שכחו שלצה"ל ציוד מתאים לפרוץ לעיר. הצבא לא יבנה כל סוללה, די יהיה לו בחיתוך הגדרות.

"אבל אז," מספר אותו נציג מודאג של בעלייה-העסקים, "עלולים הקיצוניים להשיח תם ב-300 המוקשים שהם מחזיקים בי עיר..."

האם יתכן שמוקשים יופעלו נגד צה"ל? "אל תישכח," מזהיר האיש שהוא בין הנכנסים וקלות אצל שריהבישחון, הי רמטכ"ל והח"כ גאולה כהן, "מי שקובע היום בימית זה לא גוש-אמונים ולא הי דתיים. ההגה עבר לידי הסטודנטים של צחי הנגבי. אלה הם הקיצונים האמרי תים."

בימית עדיין חולמים את החלומות הי דמויניים ביותר ומקווים שבימים האחרון ים של העיר פומפיאה לא יחזור במהדור זה חודשה. המציאות ברחובות העיירה הי מידברית נראית כאילו נלקחה מסרט קול-נוע גרוע, אך בימית זו עדיין סחורה.

מי הוא ישלח למות אם תיעצר, חלילה, הנסיגה והשלום עם מצריים ישתבש. רחובות ימית מלאות בסיסמות אלימות כאלה. אנשי ימית לא רואים עצמם עדיין כמי שהפסידו במערכה.

הוא מסתנן תמיד למקומות שבהם אינו רצוי, ושהשלטונות היו צריכים למנוע ממנו דריסת רגל בהם? לקראת הערב מגיעות למקום מכוניות רבות. מגיין כליכך הרבה מכוניות שכר רות, מי משלם עבורן? מאילו קרנות

טוב לימות

היא סימטה פשיטת מובהקת. בעל היד שכתב אותה על קיר של בניין בלתי-יגמור — שגם לא יושלם עוד לפני הנסיגה — לא טרח לפרט את

כשאריו עצמו ממלא את תפקידו של הי חתול. כימעט מדי יום נפוצו השמועות כי צה"ל עומד לפתוח בפעולה המכרעת לי סילוק הפולשים לימית. ומדי יום היתה הכוננות לשווא. אריק עיפף את המתנח-